

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Bella non posse esse ex vtraque parte iusta, in se.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

patus in Germania, qui ita recognoscunt Imperatorem, ut habeant recursum ad vnum commune tribunal Imperiale. Imperfecta itaque Resp. non habet auctoritatem indicendi belli; cum enim ea pars sit alicuius perfectæ Reip. habet Superiorem ad quem potest recurrere, eumque ad compensationem acceptæ iniuriæ implorare. Qui Superior, si alia via possit iniuriæ compensationem procurare, non est necessarium bellum, nam quia id tot secum vehit incommoda, nequaquam est sine necessitate suscipiendum. Quando autem non est Superior, ad quem recurratur, tunc habet talis supremus Magistratus auctoritatem vlciscendi iniurias Reip. ab alijs, siue subditis, siue non subditis illatas. Quicumque enim tali Reip. nocent, fiunt ei ita subditi, ut saltem ab ea per iustitiam vindictivam puniri possint. Puniuntur quippe auctoritate Dei omnium superioris, cuius legitimus Magistratus minister est in ijs, quæ ad bonum & salutem Reip. spectant, iuxta illa Apostoli: *Principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac, & habebis laudem ex illa. Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat, Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit.* Hinc sicut à Rep. iniuriæ Reip. vel eius membris illatæ compensantur in iudicio erga subditos, ita compensantur bello erga non subditos, seu alienos. Diuina enim auctoritate etiam isti, in propulsandis & vindicandis iniurijs Reip. perfectæ subijciuntur. Atque hæc auctoritas perfectæ Reip. requiritur ad indicendum inferendumque bellum offensiuum: non item ad bellum, quod sit dumtaxat defensiuum. Siquidem, iure naturæ, defendere se quisque potest etiam priuata auctoritate. Ex quibus perspicuum est, bella mouendi potestatem esse in primis apud Deum, deinde etiam à Deo in supremos Magistratus deriuari. Neque hoc quidem titulo auctoritatis deficientis vllam esse mortalibus causam conquerendi.

Videamus nunc etiam, an, & quàm iustas Deus causas habeat, ut per homines, siue iusta, siue iniusta bella sinat in terras irruere. Nam vnum & idem bellum, circa vnam & eandem rem, per se & ex rei natura, non potest ex vtraque parte esse iustum, cum actus contrarij, circa idem, per se, & ex natura rei, ad vnam & eandem virtutem, adeoque etiam iustitiam pertinere non possint.

Nullum

Alphonf. à Castro lib. 2. de iusta hereticor. punitione. c. 14.

Rom. 13.

ut iustitiam
vultu et qd

III.

Nullum enim bonum est bono contrarium, sicut neque vllum verum vero: omnes autem actus virtutis moraliter sunt boni: quo modo igitur possent sibi inuicem aduersari? Quæ iustitia esset, si eadem iuberet Romam defendi & oppugnari? Immo quæ virtus, sibi ipsi per suos actus contraria, staret? quis iudex conatur idem factum vlcisci, & vltionem eiusdem prohibere? Quare necesse est, vbi cumque bellum exardescit, ibi ex vna bellantium parte iniustitiam, ex altera iniustitiam reipsa esse. Quamuis, ob inuincibilem alterius partis ignorantiam, possit aliquando formaliter, vt loquuntur, vtriusque iustum bellum inueniri. Quando enim vna pars pugnat pro re, quæ verè est illius, vt v. g. Israëlita olim pro terra sibi à Deo donata, altera autem pro eadem, quam putat inuincibiliter esse suam, licet re ipsa sit alterius, sicut Amorrhæi contra eosdem Israëlitas, qui videntur inuincibiliter ignorasse, quòd Israëlita pugnarent iustè & ex mandato Dei tribuentis eis ius in vitas & fortunas Amorrhæorum, tunc ex parte veri Domini est bellum iustum per se, atque ex natura rei; ex parte autem alterius, est bellum iustum per accidens. Vnde & Abulensis putat, Amorrhæos pro sui & rerum suarum defensione ob ignorantiam illam iustè bellauisse. Quid igitur? cur Deus bella sinit gliscere, cum ea saltem re ipsa, si materia spectetur, ex vna parte iniusta esse sit necesse? atque ex altera quoque parte, vbi iusta sunt, tamen sint damnosa? denique cum ibi, vbi ignorantia non excusat, bella manifestè iniusta ex vna parte agantur?

IV.

Prima causa est generalis, quòd scilicet Deus, qui bonus est, plurima, quæ vulgus malorum titulo infamat, arcanis suis consilijs idcirco decreuerit, quia reuera non mala, sed bona sunt, quippe quæ bonos faciunt. Quoties enim ob eiusmodi plagas homines facti sunt meliores? quoties afflicti ad Deum, corde, spe, precatione confugerunt? Numera beatos, numera damnatos: longè plures in prosperis, quàm in aduersis perierunt. Rectè Petrus Cellensis: *Infeliciores est illa miseria, qua anima interficitur, qua est prosperitas stultorum, quam miseria, qua corpus exacerbatur, qua est poena malorum.* Breuis est vita hominis æterna præmia expectantis; præmia autem quæ mereretur, nisi essent labores? Labores æternitati respondentes, in tam contracta vita longè esse non possunt.

Abulens. in
cap. 11. Iosue.

Petr. Cell.
lib. de con-
scientia,